

цы-ты за нѣкое убійство, за нѣкое грозно самоубійство, срѣдце ни трыпне, жльчка ни ся пука отъ страхъ; нѣ то безъ да ся размине трѣбувало да стане, както трѣбува да ся прысне стѣкленица (шише), кога ся смырзне у неї вода, зачто-то това ги иска естественный зоконъ. Чуюте и едно нѣчто смѣшно!

И да бѣхте готовы да повѣрвате, че по звѣзды-ты е записано, колко душь лѣтосъ има да ся родять, да умрѣть, да ся убіїть и пр. то пакъ не быхте повѣрвали, че и на пощенски-ты писма е урисано сѫшто-то, та и тыи връвята по нѣкой си нѣравствененъ зоконъ. Сѣщате-ли ся за онѣжъ дѣвойкѣ, която писала на любовника си, а не рачила да си подпише имѧ-то? Что-то сторила тая дѣвойка отъ свѣнъ, това правята много другы отъ забуравяне, и то може-бы не случайно по нѣкога, а тѣкмо всяка годинѣ по толкова и толкова дѣвойки. Парисски-ты и Лондонски-ты пощарски извѣстія всяка годинѣ ни донасятъ по колко писма не могли да ся распратять, зачто-то или нѣмали никаквѣ надписъ, или го имали непъленъ. Така изнапрѣждъ еще быхмы могли да кажемъ, колцина тѣхъ годинѣ има да забуравята, да свѣршать тѣхъ проста работѣ. И така види ся, че и забуравяне-то ,както и слободна-та воля, подложено е на нѣкой си зоконъ.

Нѣ щѣ ли ся оженѣ? Пыта една нетрѣпѣлива какычка, затова ни ся обѣща ты да говоришъ. Затова ела си на думѣ-тѣ!

Изнапрѣждъ еще трѣбува да ви кажи, че Бѣкль, чловѣкъ инакъ много ученъ, има едиѣ голѣмѣ по-грѣшика: той не е чловѣкъ да прави срѣдце. Ако напр. съ прозорливый си духъ ви каже: толкова и толкова отъ Васъ има да встѣпятъ тѣхъ годинѣ въ святый